

tenim un somni

Badalona,
justa i digna

**Declaració
de Badalona**

Març de 2026

Signa!

La declaració universal dels drets humans, entre altres coses, diu que:

(...) el reconeixement de la dignitat inherent i dels drets iguals i inalienables de tots els membres de la família humana és el fonament de la llibertat, la justícia i la pau en el món;

(...) el desconeixement i el menyspreu dels drets humans han originat actes de barbàrie que han ultratjat la consciència de la humanitat; i que s'ha proclamat com l'aspiració més elevada de tothom l'adveniment d'un món on els éssers humans, deslliurats del temor i la misèria, puguin gaudir de llibertat d'expressió i de creença;

(...) els pobles de les Nacions Unides han ratificat en la Carta llur fe en els drets humans fonamentals, en la dignitat i el valor de la persona humana i en la igualtat de dret d'homes i dones; i que han decidit de promoure el progrés social i millorar el nivell de vida dins d'una llibertat més àmplia.

D'acord amb aquests principis bàsics, Badalona i les ciutats del nostre entorn han estat sempre ciutats d'acollida de milers de persones treballadores vinguts de molts indrets a la recerca de noves oportunitats per millorar les seves condicions de vida i de treball.

Constatem, però, que en els moments actuals les desigualtats socials no paren de créixer entre la ciutadania dels països rics i els països pobres, entre les zones rurals i les metropolitanes i entre els barris de les nostres ciutats. Aquestes desigualtats posen en perill la cohesió social i poden fracturar la convivència.

Unes desigualtats socials que es veuen agreujades per l'emergència habitacional, especialment a les àrees metropolitanes. Això és conseqüència de la forta especulació i la manca de polítiques públiques d'habitatge que releguen una part de la població a viure al carrer, en assentaments o en infrahabitatges i en l'anomenat barraquisme vertical. Condicions que ens recorden allò que ja es va viure al segle passat.

També hem pogut constatar que, a Badalona, hi ha edificis amb greus problemes estructurals, com al passatge de la Torre, al carrer Granada o als pisos del carrer Canigó. Problemes que han posat de manifest que l'habitatge, i també l'atenció a les persones, requereixen l'actuació de l'administració local.

En aquest sentit, darrerament hem viscut un exemple més de l'emergència habitacional que hi ha a Badalona i, en general, a l'àrea metropolitana: ha estat en el desallotjament d'unes 400 persones, en greu situació de pobresa i d'indefensió, de l'antic Institut B-9.

Per això creiem que, per reduir les desigualtats socials i evitar la fractura de la cohesió social de la ciutat, és imprescindible impulsar el desenvolupament de polítiques compromeses que millorin l'accés, la quantitat i la qualitat dels serveis públics. A la vegada, cal promoure l'ocupació de qualitat i fomentar la cooperació i la corresponsabilitat de l'Administració, sobretot local, amb la ciutadania.

La dignitat humana està per damunt de tot i les entitats, agents socials i l'Administració pública hem d'estar compromesos en la seva defensa. Fomentar la convivència i evitar la confrontació i l'agressivitat entre el veïnat, sigui quina sigui la seva condició i el temps que portin vivint-hi, ens obliga a tothom.

Per tot això, LA DECLARACIÓ DE BADALONA concreta el compromís de la ciutat i de tots els seus actors, entitats, agents econòmics i veïns i veïnes, a reforçar la **cohesió social**, combatre les **desigualtats** i garantir una **resposta humanitària** davant les situacions de vulnerabilitat, també el **sensellarisme**, amb especial atenció als **territoris i col·lectius més desfavorits**.

Per això declarem:

1r

La dignitat humana i els drets socials són irrenunciables.

no opcionals, i imprescindibles per recuperar la confiança i la cooperació.

atendre les diferents realitats, amb especial atenció a la població que es troba en una situació més vulnerable i que requereix orientació i acompanyament.

2n

L'Administració ha de generar les condicions per garantir els drets de la ciutadania.

6è

L'habitatge és un dret bàsic essencial i per això ha de ser una prioritat per a les administracions evitar l'especulació, incrementar el parc d'habitatge social i regular els lloguers. El Pla local d'habitatge, tal com estableix la llei d'habitatge de Catalunya, és l'instrument per aplicar polítiques actives que garanteixin a tota la població l'accés a l'habitatge.

9è

Les desigualtats territorials i la precarietat laboral exigeixen uns serveis socials i d'ocupació més robustos i coordinats.

3r

La convivència es fonamenta en el respecte, la igualtat d'oportunitats i la corresponsabilitat.

10è

L'educació i la inserció social i laboral de la població més vulnerable ha de ser una prioritat de l'Administració. Els serveis públics de qualitat afavoreixen la cohesió social i la convivència.

4t

La cooperació i la col·laboració entre l'administració i les entitats socials arrelades al territori és essencial per poder donar resposta adequada i ràpida a l'emergència social.

7è

L'accessibilitat de la ciutadania a la seva administració garanteix els drets socials i personals sense discriminació per qüestions d'origen, religió, sexe, orientació sexual i condició social i econòmica.

5è

La transparència i la participació ciutadana, recollides en la legislació actual, són pràctiques democràtiques

8è

L'equitat es garanteix amb serveis i prestacions socials suficients per

Compromisos immediats

Proposem establir un ordre de prioritats per avançar en els temes següents:

1r

Dimensionar correctament els **recursos financers** i **humans** així com els serveis adequats per atendre les necessitats de la població.

2n

Definir protocols i recursos per atendre persones vulnerables davant de **situacions meteorològiques adverses**.

3r

Garantir i facilitar l'**empadronament** de persones sense domicili fix o en situacions d'habitatge informal.

4t

Participar en espais de diàleg i coordinació estable entre l'administració i les entitats socials, com la **Taula Sense Llar** de Badalona i el **Consell d'Entitats**.

5è

La creació d'un **menjador social** de dimensions adequades a les necessitats actuals.

6è

L'obertura d'un **alberg municipal**, com ara Can Bofí Vell, com a resposta d'emergència al sensellarisme.

7è

Acords amb grans tenidors per ampliar el **parc d'habitatge social** i desplegar el *Pla local d'habitatge*.

8è

Habilitar propietats municipals en desús com a **habitatge dotacional**.

9è

Crear un **servei d'inspecció** per garantir la legalitat en el lloguer d'habitatges i habitacions.

Des de la constitució dels ajuntaments democràtics als anys 80 del segle passat, la ciutat ha anat resolent els problemes socials i econòmics, amb la participació, el respecte a la pluralitat i a la diversitat amb importants graus de cohesió social.

Avui de nou estem cridats a cercar solucions als nous reptes que se'ns plantegen: com l'habitatge i l'erradicació de la pobresa.

I per això fem aquesta declaració de Badalona: volem afrontar els problemes de la nostra ciutat de manera conjunta, en harmonia i reconeixent-nos com a ciutadania amb drets i valors compartits i per a tothom.

Badalona, març de 2026

**tenim
un somni**

declaraciobadalona.org